

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๑๕๐/๒๕๕๑
(แบบที่ ๑)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการชะลอการฟ้อง

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันมีคดีอาญาที่ลักษณะของการกระทำความผิดเป็นความผิดที่ไม่ร้ายแรง และผู้กระทำความผิดรู้สึกสำนึกในความผิดโดยพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น หรือผู้เสียหาย ไม่ตั้งใจให้มีการดำเนินคดีต่อไป ทำให้ไม่จำเป็นที่จะต้องนำคดีขึ้นสู่ศาล สมควรให้มีมาตรการ ชะลอการฟ้อง โดยนำวิธีการคุมความประพฤติมาใช้เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้มีโอกาสแก้ไข ความผิดของตนโดยไม่มีมลทินติดตัว และทำให้ผู้กระทำความผิดและผู้เสียหายมีความสมานฉันท์กัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ชะลอการฟ้อง
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการชะลอการฟ้อง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานคุมประพฤติ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการคุมความประพฤติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุมประพฤติ

“ศาล” หมายความว่า ศาลชั้นต้นที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องหาอยู่ในระหว่างระยะเวลาการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษ ถูกจำคุก กักขัง กักกัน หรือควบคุมตัวเพื่อการฝึกอบรมตามกฎหมายอื่น

(๒) ความผิดที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว

(๓) ความผิดที่รัฐเท่านั้นเป็นผู้เสียหาย

(๔) ความผิดที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย

(๕) ความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามกฎหมาย

มาตรา ๕ คดีที่อยู่ในอำนาจศาลทหารและมีเหตุที่อาจชะลอการฟ้องได้
ให้นำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖ ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดที่มีอัตราโทษจำคุก
ไม่เกินสามปี โดยความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกดังกล่าวหากมีโทษปรับด้วย โทษปรับนั้นต้องไม่เกิน
หนึ่งแสนบาท พนักงานอัยการอาจพิจารณาให้มีการชะลอการฟ้องได้ เมื่อมีเหตุดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องหาไม่เคยได้รับการชะลอการฟ้อง กักขัง กักกัน หรือได้รับโทษจำคุก
หรือรอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษมาก่อน

(๒) ผู้ต้องหารับสารภาพและร้องขอให้มีการชะลอการฟ้องก่อนที่พนักงาน
อัยการจะยื่นฟ้องคดีต่อศาล และ

(๓) ผู้เสียหายทุกคนยินยอมให้มีการชะลอการฟ้อง เว้นแต่ผู้เสียหายบางคน
ไม่ปรากฏตัวในขณะที่มีการชะลอการฟ้องและผู้เสียหายที่ปรากฏตัวยินยอมให้มีการชะลอการฟ้อง

มาตรา ๗ เมื่อพนักงานอัยการได้รับความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวน
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจากพนักงานสอบสวนแล้ว หากเห็นควรสั่งฟ้อง
ให้ออกคำสั่งฟ้อง เว้นแต่คดีที่พนักงานอัยการเห็นว่ามีความผิดที่อาจชะลอการฟ้องได้ตามมาตรา ๖
ให้พนักงานอัยการสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของผู้ต้องหา
เกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ
ฐานะ สภาพแวดล้อมของผู้ต้องหา พฤติการณ์แห่งคดี การบรรเทาผลร้ายแห่งคดี การรู้สำนึกใน
ความผิดและการชดใช้เยียวยาความเสียหาย ความรับผิดชอบต่อครอบครัว การยอมรับของชุมชน
ความยินยอมของผู้เสียหาย ความจำเป็นตามหลักอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา ตลอดจนเหตุอื่น
ที่ควรหรือไม่ควรให้มีการชะลอการฟ้อง ทั้งนี้ ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการให้แล้วเสร็จ
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็น พนักงานอัยการอาจขยาย
ระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน
อัยการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ต้องหา ผู้เสียหาย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่ง
พยานหลักฐานใดมาประกอบการพิจารณา หรือสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม
หรือสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๙ เมื่อพนักงานอัยการพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการสืบเสาะ
ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ เพียงพอแก่การพิจารณาแล้ว ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง
ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เห็นควรชะลอการฟ้อง ให้ยื่นคำร้องพร้อมกับสำนวนและความเห็นในการกำหนดเงื่อนไขและระยะเวลาเพื่อคุ้มครองความประพฤติต่อศาลเพื่อพิจารณาต่อไป

(๒) กรณีที่เห็นควรสั่งฟ้อง ให้ออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล

ในการพิจารณาคำร้องขอให้ชะลอการฟ้อง ให้ศาลมีอำนาจเรียกพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน พนักงานคุมประพฤติ หรือออกหมายเรียกผู้ต้องหา ผู้เสียหาย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้

มาตรา ๑๐ เมื่อศาลได้พิจารณาคำร้องขอชะลอการฟ้องตามมาตรา ๙ (๑) แล้ว ให้ศาลมีอำนาจสั่งอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ศาลเห็นควรชะลอการฟ้องตามความเห็นของพนักงานอัยการ ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตเพื่อให้พนักงานอัยการมีคำสั่งชะลอการฟ้องต่อไป โดยศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขและระยะเวลาเพื่อคุ้มครองความประพฤติได้ตามที่เห็นสมควร

(๒) กรณีที่ศาลเห็นควรฟ้องคดี ให้ศาลยกคำร้องพร้อมส่งสำนวนคืนให้พนักงานอัยการเพื่อออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล

คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ชะลอการฟ้องตามมาตรา ๑๐ (๑) ให้พนักงานอัยการออกคำสั่งชะลอการฟ้องโดยกำหนดเงื่อนไขและระยะเวลาเพื่อคุ้มครองความประพฤติตามที่ศาลมีคำสั่ง และแจ้งให้พนักงานคุมประพฤติทราบ

การกำหนดระยะเวลาคุ้มครองความประพฤติตามวรรคหนึ่งต้องมีกำหนดระยะเวลาไม่เกินสามปีและไม่เกินกำหนดอายุความสำหรับความผิดนั้น

ให้พนักงานคุมประพฤติแจ้งเงื่อนไขและระยะเวลาเพื่อคุ้มครองความประพฤติให้ผู้เสียหายและผู้ต้องหาทราบด้วย

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่พนักงานอัยการออกคำสั่งชะลอการฟ้องแล้ว ถ้าผู้ต้องหาถูกขังอยู่โดยคำสั่งศาล ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหา หากผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยมีสัญญาประกัน ให้สัญญาประกันสิ้นสุดลง

มาตรา ๑๓ เมื่อพนักงานอัยการออกคำสั่งชะลอการฟ้องแล้ว ผู้เสียหายทุกคนที่ยินยอมให้ชะลอการฟ้องตามมาตรา ๖ (๓) จะฟ้องคดีมิได้ ถ้าผู้เสียหายนั้นฟ้องคดีอยู่ก่อนแล้ว ให้ศาลสั่งจำหน่ายคดีนั้นเสีย

ในคดีที่มีผู้เสียหายหลายคน และมีผู้เสียหายบางคนไม่ปรากฏตัวในขณะที่พนักงานอัยการออกคำสั่งชะลอการฟ้อง หากต่อมาผู้เสียหายนั้นปรากฏตัวขึ้นและไม่ยินยอมในการชะลอการฟ้อง ให้ผู้เสียหายนั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลได้

ในการพิจารณาพิพากษาคดีที่ผู้เสียหายเป็นผู้ฟ้องตามวรรคสอง ให้ศาลนำเหตุที่มีการชะลอการฟ้องและพฤติการณ์ของจำเลยในระหว่างที่มีการชะลอการฟ้องมาพิจารณา

ประกอบด้วย ในการนี้ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้

มาตรา ๑๔ เจื่อนไซเพื่อคุ้มครองความประพฤติตามมาตรา ๙ (๑) หรือมาตรา ๑๐ (๑) อาจกำหนดข้อเดียวหรือหลายข้อได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติเป็นครั้งคราว เพื่อให้พนักงานคุมประพฤติสอบถาม แนะนำ ช่วยเหลือ หรือตักเตือนตามที่เห็นสมควร
- (๒) จัดให้ผู้ต้องหากระทำการบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและผู้ต้องหาเห็นสมควร
- (๓) ให้ฝึกหัดหรือทำงานอาชีพอันเป็นกิจจะลักษณะ
- (๔) ให้ละเว้นการคบหาสมาคมหรือการประพฤติได้อันอาจนำไปสู่การกระทำผิดในทำนองเดียวกันอีก
- (๕) ให้ไปรับการบำบัดรักษาความบกพร่องของร่างกายหรือจิตใจหรือความเจ็บป่วยอย่างอื่น หรือให้ไปรับการอบรมในหลักสูตรเกี่ยวกับการปรับปรุงพฤติกรรมหรือพัฒนาพฤตินิสัย ณ สถานที่และตามระยะเวลาที่กำหนด
- (๖) ให้แสดงความสำนึกผิดหรือความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง โดยการชดใช้ค่าเสียหายหรือการกระทำอื่นใดตามความเหมาะสม
- (๗) เจื่อนไซอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูหรือป้องกันมิให้ผู้ต้องหากกระทำหรือมีโอกาสกระทำความผิดขึ้นอีก

มาตรา ๑๕ ภายหลังที่พนักงานอัยการได้ออกคำสั่งชะลอการฟ้องแล้ว ห้ามมิให้แก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงเจื่อนไซและระยะเวลาเพื่อคุ้มครองความประพฤติอีก เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากศาล

มาตรา ๑๖ การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติซึ่งพระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุมประพฤติ

มาตรา ๑๗ ถ้าความปรากฏแก่พนักงานอัยการว่า ผู้ต้องหาไม่ปฏิบัติตามเจื่อนไซเพื่อคุ้มครองความประพฤติที่พนักงานอัยการกำหนดตามมาตรา ๑๑ ให้พนักงานอัยการเรียกผู้ต้องหามาชี้แจง ในกรณีเช่นนี้ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะคัดค้านและนำพยานหลักฐานมาสู้หักล้างได้ หากพนักงานอัยการเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ปฏิบัติตามเจื่อนไซเพื่อคุ้มครองความประพฤติโดยไม่มีเหตุผลอันควร ให้พนักงานอัยการสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่ยินยอมให้ชะลอการฟ้องตามมาตรา ๖ (๓) ที่จะฟ้องคดีด้วยตนเอง

มาตรา ๑๘ เมื่อผู้ต้องหาได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติจนครบกำหนดระยะเวลาชะลอการฟ้องแล้ว ให้พนักงานคุมประพฤติแจ้งเรื่องดังกล่าวให้พนักงานอัยการทราบเพื่อสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา นั้น คำสั่งดังกล่าวให้ถือเป็นที่สุด ทั้งนี้ ห้ามมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔๕ และมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ และผู้เสียหายที่ยินยอมให้ชะลอการฟ้องตามมาตรา ๖ (๓) จะนำคดีนั้นมาฟ้องมิได้

มาตรา ๑๙ ให้ประธานศาลฎีกา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๑๕๐/๒๕๕๑
(แบบที่ ๒)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการชะลอการฟ้อง

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันมีคดีอาญาที่ลักษณะของการกระทำความผิดเป็นความผิดที่ไม่ร้ายแรง และผู้กระทำความผิดรู้สึกสำนึกในความผิดโดยพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น หรือผู้เสียหาย ไม่ตั้งใจให้มีการดำเนินคดีต่อไป ทำให้ไม่จำเป็นที่จะต้องนำคดีขึ้นสู่ศาล สมควรให้มีมาตรการ ชะลอการฟ้อง โดยนำวิธีการคุมความประพฤติมาใช้เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้มีโอกาสแก้ไข ความผิดของตนโดยไม่มีมลทินติดตัว และทำให้ผู้กระทำความผิดและผู้เสียหายมีความสมานฉันท์กัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ชะลอการฟ้อง
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการชะลอการฟ้อง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานคุมประพฤติ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการคุมความประพฤติตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุมประพฤติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาชะลอการฟ้อง

“ศาล” หมายความว่า ศาลชั้นต้นที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องหายุ้งในระหว่างระยะเวลาการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษ ถูกจำคุก กักขัง กักกัน หรือควบคุมตัวเพื่อการฝึกอบรมตามกฎหมายอื่น

- (๒) ความผิดที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว
- (๓) ความผิดที่รัฐเท่านั้นเป็นผู้เสียหาย
- (๔) ความผิดที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย
- (๕) ความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามกฎหมาย

มาตรา ๕ คดีที่อยู่ในอำนาจศาลทหารและมีเหตุที่อาจชะลอการฟ้องได้
ให้นำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คณะกรรมการพิจารณาชะลอการฟ้อง
ตามมาตรา ๖ ให้ประกอบด้วยคณะกรรมการตามที่กระทรวงกลาโหมประกาศกำหนด

มาตรา ๖ ในทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการเรียกว่า
“คณะกรรมการพิจารณาชะลอการฟ้อง” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ
อัยการจังหวัดผู้มีอาวุโสสูงสุดในจังหวัดนั้น ผู้บังคับการกองบังคับการจังหวัด ผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจาก
ภาครัฐและภาคเอกชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนสามคน และ
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งตามมติของที่ประชุม
สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนสามคน เป็นกรรมการ ให้อัยการประจำสำนักงานอัยการ
จังหวัดคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ในเขตกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
เป็นประธานกรรมการ อัยการพิเศษแผนกคดีอาญา ผู้บังคับการตำรวจนครบาล ผู้ทรงคุณวุฒิอื่น
จากภาครัฐและภาคเอกชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
แต่งตั้งจำนวนสามคน และสมาชิกสภากรุงเทพมหานครซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง
ตามมติของที่ประชุมสภากรุงเทพมหานครจำนวนสามคน เป็นกรรมการ ให้อัยการสูงสุดแต่งตั้ง
พนักงานอัยการสำนักงานอัยการสูงสุดคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการที่แต่งตั้งจากสมาชิกสภาองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดหรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานครตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี อยู่ในตำแหน่ง
คราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและ
กรรมการซึ่งแต่งตั้งจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ
ความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๖) ขาดประชุมสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๗) คณะกรรมการมีมติให้ออกเนื่องจากบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย

(๘) พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

มาตรา ๘ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี แต่งตั้งผู้อื่นที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงเป็นองค์ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

มาตรา ๑๑ ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกินสามปี โดยความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกดังกล่าวหากมีโทษปรับด้วย โทษปรับนั้นต้องไม่เกินหนึ่งแสนบาท พนักงานอัยการอาจพิจารณาให้มีการชะลอการฟ้องได้ เมื่อมีเหตุดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องหาไม่เคยได้รับการชะลอการฟ้อง กักขัง กักกัน หรือได้รับโทษจำคุกหรือรอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษมาก่อน

(๒) ผู้ต้องหารับสารภาพและร้องขอให้มีการชะลอการฟ้องก่อนที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องคดีต่อศาล และ

(๓) ผู้เสียหายทุกคนยินยอมให้มีการชะลอการฟ้อง เว้นแต่ผู้เสียหายบางคนไม่ปรากฏตัวในขณะที่มีการชะลอการฟ้องและผู้เสียหายที่ปรากฏตัวยินยอมให้มีการชะลอการฟ้อง

มาตรา ๑๒ เมื่อพนักงานอัยการได้รับความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจากพนักงานสอบสวนแล้ว หากเห็นควรสั่งฟ้องให้ออกคำสั่งฟ้อง เว้นแต่คดีที่พนักงานอัยการเห็นว่าเหตุที่อาจชะลอการฟ้องได้ตามมาตรา ๑๑ ให้พนักงานอัยการสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของผู้ต้องหาเกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพฐานะ สภาพแวดล้อมของผู้ต้องหา พฤติการณ์แห่งคดี การบรรเทาผลร้ายแห่งคดี การรู้สึกสำนึก

ในความผิดและการชดใช้เยียวยาความเสียหาย ความรับผิดชอบต่อครอบครัว การยอมรับของชุมชน ความยินยอมของผู้เสียหาย ความจำเป็นตามหลักอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา ตลอดจนเหตุอื่นที่ควรหรือไม่ควรให้มีการชะลอการฟ้อง ทั้งนี้ ให้นักงานคุมประพฤติดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็น พนักงานอัยการอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นักงานอัยการมีอำนาจออกหมายเรียกผู้ต้องหา ผู้เสียหาย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งพยานหลักฐานใดมาประกอบการพิจารณา หรือสั่งให้นักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม หรือสั่งให้นักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๔ เมื่อพนักงานอัยการพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการสืบเสาะตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ เพียงพอแก่การพิจารณาแล้ว ให้ดำเนินการอย่างไรใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เห็นควรชะลอการฟ้อง ให้เสนอสำนวนและความเห็นในการกำหนดเงื่อนไขและระยะเวลาเพื่อคุมความประพฤติต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

(๒) กรณีที่เห็นควรสั่งฟ้อง ให้ออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล

ในการพิจารณาคำร้องขอให้ชะลอการฟ้อง ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน พนักงานคุมประพฤติ ผู้ต้องหา ผู้เสียหาย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้

มาตรา ๑๕ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาสำนวนและความเห็นที่เสนอตามมาตรา ๑๔ (๑) แล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่คณะกรรมการเห็นควรชะลอการฟ้องตามความเห็นของพนักงานอัยการ ให้คณะกรรมการแจ้งพนักงานอัยการเพื่อออกคำสั่งชะลอการฟ้องต่อไป โดยอาจแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขและระยะเวลาเพื่อคุมความประพฤติได้ตามที่เห็นสมควร

(๒) กรณีที่คณะกรรมการเห็นควรฟ้องคดี ให้ส่งสำนวนคืนให้พนักงานอัยการเพื่อออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล

คำสั่งของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรชะลอการฟ้องตามมาตรา ๑๕ (๑) ให้นักงานอัยการออกคำสั่งชะลอการฟ้องโดยกำหนดเงื่อนไขและระยะเวลาเพื่อคุมความประพฤติตามความเห็นของคณะกรรมการ และแจ้งให้นักงานคุมประเวศติทราบ

การกำหนดระยะเวลาคุมความประพฤติตามวรรคหนึ่งต้องมีกำหนดระยะเวลาไม่เกินสามปีและไม่เกินกำหนดอายุความสำหรับความผิดนั้น

ให้พนักงานคุมประพฤติแจ้งเงื่อนไขและระยะเวลาเพื่อคุมความประพฤติให้
ผู้เสียหายและผู้ต้องหาทราบด้วย

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่พนักงานอัยการออกคำสั่งชะลอการฟ้องแล้ว ถ้าผู้ต้องหา
ถูกขังอยู่โดยคำสั่งศาล ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหา หากผู้ต้องหาได้รับ
การปล่อยชั่วคราวโดยมีสัญญาประกัน ให้สัญญาประกันสิ้นสุดลง

มาตรา ๑๘ เมื่อพนักงานอัยการออกคำสั่งชะลอการฟ้องแล้ว ผู้เสียหายทุกคน
ที่ยินยอมให้ชะลอการฟ้องตามมาตรา ๑๑ (๓) จะฟ้องคดีอีกมิได้ ถ้าผู้เสียหายนั้นฟ้องคดี
อยู่ก่อนแล้ว ให้ศาลสั่งจำหน่ายคดีนั้นเสีย

ในคดีที่มีผู้เสียหายหลายคน และมีผู้เสียหายบางคนไม่ปรากฏตัวในขณะที่
พนักงานอัยการออกคำสั่งให้ชะลอการฟ้อง หากต่อมาผู้เสียหายนั้นปรากฏตัวขึ้นและไม่ยินยอม
ในการชะลอการฟ้อง ให้ผู้เสียหายนั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลได้

ในการพิจารณาพิพากษาคดีที่ผู้เสียหายเป็นผู้ฟ้องตามวรรคสอง ให้ศาลนำเหตุ
ที่มีการชะลอการฟ้องและพฤติการณ์ของจำเลยในระหว่างที่มีการชะลอการฟ้องมาพิจารณา
ประกอบด้วย ในกรณี ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
หรือไม่ลงโทษเลยก็ได้

มาตรา ๑๙ เงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติตามมาตรา ๑๔ (๑) หรือมาตรา ๑๕ (๑)
อาจกำหนดข้อเดียวหรือหลายข้อได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติเป็นครั้งคราว เพื่อให้พนักงาน
คุมประพฤติสอบถาม แนะนำ ช่วยเหลือ หรือตักเตือนตามที่เห็นสมควร
- (๒) จัดให้ผู้ต้องหากระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์
ตามที่พนักงานคุมประพฤติและผู้ต้องหาเห็นสมควร
- (๓) ให้ฝึกหัดหรือทำงานอาชีพอันเป็นกิจจะลักษณะ
- (๔) ให้ละเว้นการคบหาสมาคมหรือการประพฤติได้อันอาจนำไปสู่การกระทำผิด
ในทำนองเดียวกันอีก
- (๕) ให้ไปรับการบำบัดรักษาความบกพร่องของร่างกายหรือจิตใจหรือ
ความเจ็บป่วยอย่างอื่น หรือให้ไปรับการอบรมในหลักสูตรเกี่ยวกับการปรับปรุงพฤติกรรมหรือ
พัฒนาพฤติกรรมนิสัย ณ สถานที่และตามระยะเวลาที่กำหนด
- (๖) ให้แสดงความสำนึกผิดหรือความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง
โดยการชดใช้ค่าเสียหายหรือการกระทำอื่นใดตามความเหมาะสม
- (๗) เงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูหรือป้องกัน
มิให้ผู้ต้องหากกระทำหรือมีโอกากระทำความผิดขึ้นอีก

มาตรา ๒๐ ภายหลังจากที่พนักงานอัยการได้ออกคำสั่งชะลอการฟ้องแล้ว ห้ามมิให้แก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและระยะเวลาเพื่อคุ้มครองความประพฤติอีก เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

มาตรา ๒๑ การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานคุ้มครองความประพฤติซึ่งพระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้พนักงานคุ้มครองความประพฤติมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองความประพฤติ

มาตรา ๒๒ ถ้าความปรากฏแก่พนักงานอัยการว่า ผู้ต้องหาไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติที่พนักงานอัยการกำหนดตามมาตรา ๑๖ ให้พนักงานอัยการเรียกผู้ต้องหา มาชี้แจง ในกรณีเช่นว่านี้ผู้ต้องหาที่มีสิทธิที่จะคัดค้านและนำพยานหลักฐานมาแสดงได้ หากพนักงานอัยการเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติโดยไม่มีเหตุผลอันควร ให้พนักงานอัยการสั่งฟ้องและยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่ยินยอมให้ชะลอการฟ้องตามมาตรา ๑๑ (๓) ที่จะฟ้องคดีด้วยตนเอง

มาตรา ๒๓ เมื่อผู้ต้องหาได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติจนครบกำหนดระยะเวลาชะลอการฟ้องแล้ว ให้พนักงานคุ้มครองความประพฤติแจ้งเรื่องดังกล่าวให้พนักงานอัยการทราบเพื่อสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาและรายงานให้คณะกรรมการทราบต่อไป คำสั่งดังกล่าวให้ถือเป็นที่สุด ทั้งนี้ ห้ามมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔๕ และมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ และผู้เสียหายที่ยินยอมให้ชะลอการฟ้องตามมาตรา ๑๑ (๓) จะนำคดีนั้นมาฟ้องมิได้

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี